

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 4 Απριλίου 2017 στο **Polis Art Cafe**, η παρουσίαση του μυθιστορήματος της Μαριάννας Τζιαντζή **“Αντίο στις αυλές των θαυμάτων”** από τις Εκδόσεις Καστανιώτη.

Για το βιβλίο μίλησαν κατά σειρά οι:

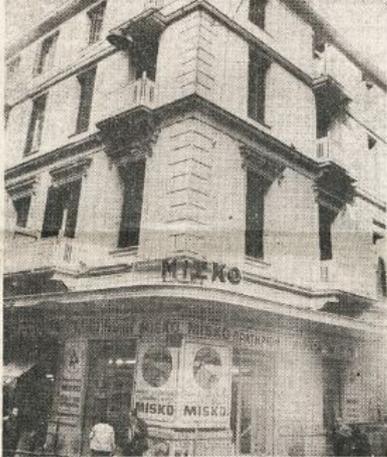
- Γιάννης-Ιόλαος Μανιάτης, φιλόλογος
- Άθως Δανέλλης, καραγκιοζοπαίχτης και
- Τάσης Παπαϊωάννου, αρχιτέκτονας.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε ολόκληρες τις ομιλίες τους στα βίντεο που ακολουθούν.

Η εκδήλωση άρχισε με σύντομο καλωσόρισμα στο Polis Art Cafe από τον **Βασίλη Χατζηιακώβου**.

Ακολούθησε η εισαγωγική ομιλία του φιλόλογου **Δημήτρη Ποσάντζη**, εκ μέρους των **Εκδόσεων Καστανιώτη**.

«Η Μαριάννα είναι μία συλλέκτρια μικροϊστοριών, μικρών αφηγήσεων, μικρών στιγμών. [...] Η μικροϊστορία δεν είναι ένα πράγμα που πρέπει να υποτιμάμε. Πολύ συχνά μπαίνουμε μέσα στο χείμαρρο των πολύ μεγάλων αφηγήσεων για τον κόσμο, για την πραγματικότητα, και αγνοούμε ότι οι μεγάλες αφηγήσεις δεν είναι τίποτε άλλο από μικρές αφηγήσεις, από μικρές στιγμές και περιπέτειες που συγκροτούν τη μεγάλη περιπέτεια της ανθρωπότητας και των ανθρώπων», ανέφερε μεταξύ άλλων ο φιλόλογος **Γιάννης-Ιόλαος Μανιάτης**, σε μια πολύ ουσιαστική ομιλία για το βιβλίο το οποίο, όπως ήταν φυσικό, το προσέγγισε και με την ιδιότητα του φιλόλογου.

Τό ξενοδοχείο «Ατλας» δαως είναι σήμερα στην δόδ Σοφοκλέους αριθμ. 30.

«ΑΤΛΑΣ»

Το Ξενοδοχείο των αγωνιστών

Ο ΑΤΛΑΣ ήταν γιός του Γαιετού και της Ώκεα νίδος Κλυμένης και υ-δελφός του Προμηθέα. Και τι μαρήθηκε από τό Δίο να κρατάει στους ώμους του τόν ουρανόν!

«Ατλας είναι και τό όνομα ενός Ξενοδοχείου από την εποχή του μεσοπολέμου που έβρισκε — άεισπρεπές και εύ-υπόληπτο αυτό — στην δόδ Σοφοκλέους 30, μετά την Άθηνες, άνομος στα λαδοδικά, τις άποθήκες χοντρικού εμπόρου και τό στέκια του αγοράίου έρωτα.

Και έδεν θά έεχάσει ποτέ τό έρωτά της 21ης Άπριλίου

και κάθε στιγμή από έκείνα τό εφιαλτικά χρόνια.

Θυμάται λ.χ. τούς άποφυλακίζομενους ταλαιπωρημένους, έξουθενωμένους, έξαντλημένους, άρρωστους να δίψανε γιά λίγη άνθρωπά, μία καλή κουβέντα, γιά νέα από άλλους συντρόφους τους. Θυμάται τις έμφοδες που έκανε ή Άστύνο για γιά να διαπιστώσει ό, πράγματι οι άποφυλακίζομενοι έβριναν στο Ξενοδοχείο, σύμφωνα με την ύποχρεωτική δήλωση του τόπου διαμονής τους στο τμήμα της περιοχής.

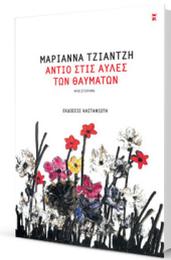
«Βρήκα πολλές συγγένειες με το θέατρο σκιών μέσα στο βιβλίο, εκτός από τον Καραγκιόζη, που υπάρχει μέσα στο βιβλίο», ανέφερε στην αρχή της ομιλίας του ο γνωστός καραγκιοζοπαίχτης **Άθως Δανέλλης**.

Ένας από τους ήρωες του βιβλίου, ο καραγκιοζοπαίχτης Νικολάρας, ήταν υπαρκτό πρόσωπο που μάλιστα τον είχε γνωρίσει κατά την παιδική του ηλικία ο Άθως Δανέλλης. Μίλησε με λίγα λόγια και για την τέχνη του Καραγκιόζη, μια τέχνη που κουβάλησε μέσα της όλη τη νεοελληνική Ιστορία διασώζοντας τη συλλογική μνήμη αλλά και ιστορικές προσωπικότητες. *«Ήταν μια τέχνη του λαού, του κόσμου, και επομένως αυτό την κάνει να είναι μία αυλή των θαυμάτων μέσα στις άλλες αυλές των θαυμάτων που περιγράφονται στο βιβλίο»*, είπε ανάμεσα σε πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία για την τέχνη του Καραγκιόζη και την ανελέητη κριτική που ασκεί το θέατρο σκιών ως συλλογική δημιουργία της λαϊκής παράδοσης.

Ο αρχιτέκτονας, καθηγητής ΕΜΠ, συγγραφέας και αρθογράφος **Τάσης Παπαϊωάννου**, συμφοιτητής της Μαριάννας στην Αρχιτεκτονική Σχολή του ΕΜΠ, πέρα από το βιβλίο, αναφέρθηκε και στη Μαριάννα των εφηβικών χρόνων του Πολυτεχνείου. *«Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι δεν έχει αλλάξει στο παραμικρό»*, είπε στην αρχή της ιδιαίτερα ενδιαφέρουσας ομιλίας του.

«Παρόλο ότι το βιβλίο μιλάει για το παρελθόν, για αυτά που χάθηκαν, για αυτές τις αυλές οι οποίες έχουν χαθεί, το βλέμμα της Μαριάννας στο παρελθόν, είναι εν τέλει ένα βλέμμα εξαιρετικά αισιόδοξο, γιατί στοχεύει στο μέλλον. Δεν είναι μια νοσταλγία ενός παρελθόντος που χάθηκε και πρέπει να θρηνούμε γι' αυτό», σχολίασε στη συνέχεια.

«Πολλές φορές αναρωτιόμαστε, τι είναι η τέχνη. Έχω την εντύπωση ότι είτε αυτό είναι η ζωγραφική, είτε είναι το θέατρο, η μουσική, η τέχνη γίνεται σπουδαία όταν καταφέρνει να κάνει τον αναγνώστη, το θεατή, τον ακροατή, να γίνει μέτοχος αυτού που περιγράφεται, αυτού που εκφράζεται», συμπλήρωσε ενώ προχώρησε και σε ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις για το βιβλίο με τη ματιά του αρχιτέκτονα.

Μετά από τις τρεις εξαιρετικά ενδιαφέρουσες ομιλίες, το λόγο πήρε για λίγο και η συγγραφέας.

«Το βιβλίο αυτό δεν θα είχε γραφτεί, αν δεν υπήρχαν άνθρωποι σαν τον Νίκο [Στεφανή, σ.σ.] που αποχαιρετήσαμε σήμερα», ανέφερε στην αρχή της σύντομης παρέμβασής της.

«Το βιβλίο αυτό δεν θα είχε γραφτεί, αν δεν είχε προηγηθεί η συνάντησή μου όχι με τον κόσμο των γραμμάτων και της λογοτεχνίας, αλλά και με τον κόσμο κάποιων ανθρώπων που

δεν έζησαν ματαίως. Αν η δική μου ζωή δεν είχε διασταυρωθεί με πολλών άλλων ανθρώπων τις ζωές και τις ιστορίες», συμπλήρωσε στη συνέχεια, σε μια ομιλία που αξίζει να ακούσετε.

Δείτε περισσότερα για το βιβλίο της Μαριάννας Τζιαντζή “Αντίο στις αυλές των θαυμάτων”, [εδώ](#):

[«Αντίο στις αυλές των θαυμάτων»: Παρουσίαση στο Ράδιο Παντιέρα \(Βίντεο\)](#)

καθώς και στην παρουσίαση που έκανε ο Θανάσης Σκαμνάκης στο **ΠΡΙΝ**:

[«Αντίο στις αυλές των θαυμάτων»: Ένα μυθιστόρημα για το χθες από τη σκοπιά του μέλλοντος](#)

Σύντομο καλωσόρισμα στο Polis Art Cafe από τον Βασίλη Χατζηακώβου:

Ο φιλόλογος και επιμελητής εκδόσεων Δημήτρης Ποσάντζης, ανοίγει την εκδήλωση εκ μέρους των Εκδόσεων Καστανιώτη:

Η ομιλία του Γιάννη-Ιόλαου Μανιάτη:

Ο Άθως Δανέλλης μιλάει για το μυθιστόρημα “Αντίο στις αυλές των θαυμάτων”:

Ο Τάσης Παπαϊωάννου, συμφοιτητής της Μαριάννας στην Αρχιτεκτονική, μιλάει για το νέο της βιβλίο:

Η Μαριάννα Τζιαντζή ευχαριστεί ομιλητές και κοινό και με το βάρος της συγκίνησης που - για άλλους, δυστυχώς, όπως μας εξήγησε, λόγους- είχε η ημέρα, αναφέρεται συνοπτικά στο βιβλίο, διατυπώνοντας παράλληλα και κάποιες γενικότερες πολύ ουσιαστικές σκέψεις:

“Αντίο στις αυλές των θαυμάτων” -Στιγμιότυπα από την παρουσίαση:

